

fără alta neputând exista, chiar dacă actul creației este cel mai puternic stimul anxiogen („Autorul nu poate fi, desigur, decât mulțumit de această recunoaștere, fie și târzie, a împăcării dintre *viață* și *texte*...” – p. 845).

Cei peste o sută de poeți adunați în cuprinsul sintezei au pus unele probleme legate de încartiruirea stilistică, deoarece varietatea limbajelor adoptate a fost impresionantă. Iar aceasta, cu atât mai mult cu cât, în acei ani ai existenței unor spații poetice cu reliefuri foarte variate, se recupera conștiința de sine a poeziei ca limbaj specific. Nu trebuie uitate intruziunile cenzurii, care considera cu mefiență, în cazul în care nu interzicea de-a binelea, adeziunile programatice și manifestele creatoare interferente. Ion Pop dovedește, prin glosele și comentariile dezvoltate în sinteza sa, că poezia neomodernistă a avut o valoare ridicată, însumată din filiațiile de univers imaginar, de atmosferă lirică, de „artă combinatorie” inegal și diferit distribuite. Supusă atâtor condiționări contradictorii, obstrucționată în dezvoltarea ei naturală, silită să treacă printre furcile caudine ale (auto)cenzurii, poezia „neo-modernistă” nu a reprezentat un simplu fenomen de epigonism. Mai mulți aparținători ai acestei generații au lăsat o urmă în istoria poeziei noastre, lipirea etichetei de „neo” pe coperta operei lor neînsemnând o invalidare estetică.

Înzestrat cu spiritul analitic și cu puterea de sinteză recunoscute, reputatul critic și istoric literar clujean demonstrează nuanțat că diversitatea și complexitatea teritoriului liric marcat al neomodernismului nu este așa de ușor de cartografiat. Ca întotdeauna, el dovedește și în cartea de față o excelentă ancorare argumentativă și o impresionantă flexibilitate metodologică. De-a lungul impozantei sale sinteze, Ion Pop nu lasă impresia aglomerării unor analize incongruente (inevitabile într-o astfel de întreprindere), joncțiunea ansamblului fiind impecabil echilibrată. *Poezia românească neomodernistă* este de neocolit pentru cine se arată interesat de evoluția poeziei noastre postbelice.

Vasile Spiridon¹

Philologica Banatica
2/2020

Ediția omagială a publicației așezate sub egida filialei Timișoara a Societății de Științe Filologice din România este dedicată prof. univ. dr. Ileana Oancea. Reputatului cărturar îi este dedicat un grupaj introductiv (C.V.-ul, un interviu, portrete, amintiri), urmat de un amplu spațiu cuprinzând „Articole. Traduceri. Recenzii. Consemnări” (pp. 77-512). Semnează cercetători din toate zonele României, precum și din afara ei: Osaka (Japonia), Angers (Franța) și Novi Sad (Serbia).

Universitara omagiată, șefă de promoție a Facultății de Filologie din Timișoara (1962; secția Română-Germană) și absolventă cu *Diplomă de merit* a Liceului „Carmen Sylva” din același oraș, a activat în cadrul Catedrei de limbi române, predând cursuri și seminare de lingvistică generală, stilistică, limba română contemporană, limba franceză, istoria terminologiei religioase românești, filologie romanică ș.a. Între 1971 și 1976 a pregătit teza de doctorat, publicată sub titlul „Istoria

¹ Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău.

stilisticii românești” (București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1988). Conducător i-a fost Gheorghe Ivănescu, a cărui asistentă a și devenit. Cu stagii de activitate în străinătate (Austria, 1984-1987; Italia, 2003-2007), este din 2010 *Professor emeritus* al Universității de Vest din Timișoara. Ca decan al Facultății de Litere, Istorie și Teologie, a propus conferirea titlului de doctor honoris causa unor renumiți filologi: Eugen Coșeriu, Maria Iliescu, Alexandru Niculescu, Marius Sala, Lorenzo Renzi (Padova), Teresa Ferro (Udine) ș.a. A fost primul director al Școlii Doctorale din universitatea timișoreană și coordonator al programelor de masterat *Lingvistică și didactică* și *Analiza discursului*. Ca dascăl, a ilustrat constatarea lui Confucius: „Alege-ți o profesie pe care să o iubești și nu va trebui să muncești nici o zi din viața ta”. Au remarcat-o foștii studenți ai filologiei timișorene (născută la 9 iulie 1940, în Oradea).

Citim în continuare interesante studii despre culturile (Georgiana I. Badea), literatura postcomunistă și biografismul (Roxana-Mădălina Crișan), metoda *gamification* în școală (Roxana Gaiță), coronavirusul și creațiile sale lexicale (Elena Trifan, Ioan-Adrian Trifan), un text inedit al lui Eugen Coșeriu despre terminologie și termeni (Cristina Varga) ș.a.

Ioan Dănilă²

Alecsandri, băcăuanul – două note bibliografice

Prima dintre acestea are drept suport rezumatul alcătuit de Marta Anineanu – unul dintre cei mai cunoscuți editori ai operei poetului –, în „Catalogul corespondenței lui Vasile Alecsandri” (București, Editura Academiei R.P.R., 1957, p. 445), scrisorii trimise de la Paris în 1857: Vasile Alecsandri „mulțumește alegătorilor pentru cinstea ce i-au făcut alegându-l ca deputat al lor în Divanul ad-hoc. Asigurându-i de tot devotamentul său pentru țară, motivează că, din pricina sănătății sale și a necesității de a rămâne la Paris, unde se va discuta soarta Principatelor, nu poate primi această cinste. Îi sfătuiește să-l înlocuiască cu cineva care va fi pătruns de ideea că viitorul țării depinde de unirea sub un domn străin”.

A doua este referitoare la un articol cunoscut doar de câțiva cercetători, publicat în anul 1943 de directorul Arhivelor Naționale din Iași, Gheorghe Ungureanu. Sub titlul „Câteva date inedite despre familia și viața poetului Vasile Alecsandri”, în revista „Cetatea Moldovei” (Iași, anul IV, vol. IX, nr. 5, mai 1943, pp. 254-268), acesta face cunoscut conținutul „Mapei Alecsandri”, prilej de a întreba: „Când s-a născut poetul Vasile Alecsandri?” Până atunci „nu s-a putut stabili o dată precisă, în lipsa unui act de naștere”, descoperit acum de el „printre hârtiile răzlețe depuse spre păstrare la Arhivele Statului”. Arhivistul îl dă publicității:

„Mărturie de mitrică

Prin care se face știut duhovniceasca Decasterie a Mitropoliei Moldovii că după încredințarea ce s’au luat prin sprafcă, s’au aflat pentru dumnealui Vasile Alecsandri că la anul 1818 luna Iunie 14 s’au născut în târgul Bacăului, din

² Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău.